

40.

KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI 3. CİLT

T.C.

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

T.C.

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

40.
KAZI SONUÇLARI
TOPLANTISI
3. CİLT

07-11 MAYIS 2018
ÇANAKKALE

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayın No: 3627-3
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Yayın No: 183-3

YAYINA HAZIRLAYAN
Dr. Adil ZME

07-11 Mayıs 2018 tarihlerinde gerçekleştirilen
40. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu,
anakkale Onsekiz Mart niversitesi'nin katkılarıyla
gerçekleştirilmiştir.

Kapak ve Uygulama
Arel Grsel Tanıtım San. Tic. Ltd. şti.

e-ISSN: 2667-8845

Kapak Fotoğrafı: *Rüstem ASLAN*
Troya renyeri 2017 Yılı Kazı alışmaları

Not : Kazı raporları, dil ve yazım açısından Dr. Adil zme tarafından denetlenmiştir.
Yayımlanan yazıların içeriğinden yazarları sorumludur.

Ankara 2019

40. ULUSLARARASI KAZI, ARAşTIRMA VE ARKEOMETRİ SEMPOZYUMU BİLİM KURULU

SCIENTIFIC COMMITTEE OF 40th INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF EXCAVATIONS, SURVEYS AND ARCHAEOOMETRY

Prof. Dr. Nurettin ARSLAN	(Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü Başkanı-Assos Kazı Başkanı)
Prof. Dr. Rüstem ASLAN	(Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü, Troia Kazı Başkanı)
Prof. Dr. Andreas SCHACHNER	(Boğazköy-Hattuşaş Kazı Başkanı)
Prof. Dr. Turan TAKAOĞLU	(Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı Başkanı)
Doç. Dr. Olivier Can HENRY	(Labraunda Kazı Başkanı)
Prof. Dr. Onur ÖZBEK	(Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Prehistorya Anabilim Dalı Başkanı)
Prof. Dr. Timothy HARRISON	(Tell Tayınat Kazı Başkanı)
Doç. Dr. Göksel SAZCI	(Maydos-Kilisetepe Kazı Başkanı)
Prof. Dr. Marcella FRANGIPANE	(Aslantepe Kazı Başkanı)
Doç. Dr. Aslı Erim ÖZDOĞAN	(Çayönü Kazı Başkanı)
Prof. Dr. Michael HOFF	(Antiocheia Ad Cragum Kazı Başkanı)
Dr. Masako OMURA	(Yassihöyük Kazı Başkanı)

ULUSLARARASI KAZI, ARAŞTIRMA VE ARKEOMETRİ SEMPOZYUMU YAYIN KURALLARI

Göndereceğiniz bildiri metinlerinin aŐağıda belirtilen kurallara uygun olarak gönderilmesi, kitabın zamanında basımı ve kaliteli bir yayın hazırlanması açısından önem taşımaktadır. Bildirilerin yazımında kitaptaki sayfa düzeni esas alınarak;

- * Yazıların A4 kağıda, üstten 5.5 cm. alttan 5 cm. soldan 4.5 cm. sağdan 3 cm. lik bir boşluk bırakılarak, 10 punto ile, bir satır aralığı olacak şekilde, Times New Roman fontu ile en fazla 10 sayfa yazılmalı,
- * Başlık 14 punto, büyük harf ve bold olacak şekilde yazılmalı,
- * Bildiri sahiplerinin isimleri başlığın altında, sağ üstte yer almalı, alt alta sıralanmalı ve unvan kullanılmamalı,
- * Metinde ana başlıklar büyük harflerle ve italik, alt başlıklar, baş harfleri büyük ve italik olarak yazılmalı,
- * Metin içinde geçen yabancı sözcük ve terimler, örneğin “*in-situ*” italik olarak yazılmalı,
- * Metin içinde Milattan Önce gibi çok alışılmış kısıltmalar dışında kısıltma kullanılmamalı, Milattan Önce ve sonra kısaltması: M.Ö., M.S. Erken Tunç Çağı: ETÇ olarak kullanılmalıdır.
- * Bölge adlarının ilk harfleri, aynı şekilde yer, coğrafya ve kurum adlarının ilk harfleri büyük yazılmalıdır. Örneğin: Doğu Anadolu, Yakın Doğu, Avrupa, Akdeniz Bölgesi, Dicle Nehri, Ankara Üniversitesi, Türk Tarih Kurumu gibi.
- * Ölçü ve ağırlıklar m. cm. mm. lt. gr. şeklinde yazılmalı,
- * Dipnotlar metnin altında ve metin içinde numaraları belirtilerek, 8 puntoda yazılmalı,
- * Dipnot ve kaynakçada (bibliyografya) kitap ve dergi isimleri italik yazılmalı,
- * Harita, çizim ve resimler 15 adetten fazla olmamalı, fotoğraflar JPG veya TIFF olarak gönderilmeli, gönderilen resimlerin çözünürlüğünün en az 300 pixel/inch olmalı,
- * Çizimlere (Çizim: 1), resimlere (Resim: 1), haritalara (Harita: 1) olarak alt yazı yazılmalı ve kesinlikle levha sistemi kullanılmamalı,
- * Yayım için telif anlaşması gerektiren Googleearth gibi görseller kullanılmamalı,
- * Bildirilere, ilk sayfanın altında, dipnotlardan önce bütün yazarların mutlaka isim, unvan, e-mail ve yazışma adresi yazılmalıdır.

Yayınlanacak bildiri sayısının artması, kitapların zamanında basımını güçleŐtirdiğinden, bildirilerinizin sempozyum sırasında teslim edilmesi ya da en geç **1 Ağustos tarihine kadar**, yayinlar@kulturturizm.gov.tr e-mail adresine gönderilmesi gerekmektedir.

Yayın kurallarına uymayan ve geç gönderilen bildirimler kesinlikle yayınlanmayacaktır.

PUBLICATION INSTRUCTIONS

The papers presented in the International Symposium of Excavations, Surveys and Archaeometry will be published as before.

In order to complete a high-quality print in time, we kindly request you to send the paper texts in the format specified below:

1. Texts should be written in 10 pages on A4 paper, with Times New Roman and 10 type size within a space of 13.5x19 cm. Line spacing should be 10 points.
2. Heading should be written in bold with 14 typesize and with 14 points of line space. Main headings should be written with capitals, sub-headings with lower letters. Both types of headings should be written in italics.
3. Footnotes should be placed at the bottom of the pages, with their numbers indicated in the text. Footnote texts should be written with 8 type size and line space of 8 points.
4. Book and periodical titles in the footnotes and bibliography should be written in italics.
5. Total number of drawings and photos should not exceed 15. Photos should be either in JPG or TIFF format with at least 300 dpi solution and sent in a separate file.
6. Captions should be added to drawings (Drawing:), photos (Photo:), and maps (Map:). Plate system should not be used.
7. Authors must indicate their names, titles and contact information in their papers.
8. Digital text of the paper should be added to the print-out and both texts should be identical. Otherwise the digital version will be considered default.

As sudden accumulation of papers makes it difficult to complete printing in time, papers should either be submitted during the symposium or sent to yayinlar@kulturturizm.gov.tr until the 1st of August.

The papers that fail to comply with those instructions or that are sent after the deadline will not be published on no account.

İÇİNDEKİLER

Demet KARA, Murat AKAR Hatay Arkeoloji Müzesi Altınözü Toprakhisar Höyük Kurtarma Kazısı 2017 Yılı Çalışmaları.....	1
Murat ARSLAN, Nihal TÜNER ÖNEN 2017 Yılı Phaselis Kazı Çalışmaları	13
Hüseyin Murat ÖZGEN Adramytteion (Ören) 2017 Yılı Kazı ve Onarım Çalışmaları.....	23
Musa KADIOĞLU, C. ÖZBİL, M. ADAK, Ö. VAPUR Ç. GENÇLER GÜRAY, Y. KILIÇ, İ. KOPÇUK 2017 Yılı Teos Kazı Çalışmaları (8. Sezon).....	45
Mustafa BEYAZIT, Yasemin BEYAZIT, Başaran Doğu GİTAL, Şuayip ÇELEMOĞLU, Alper ATICI, Hasan Hüseyin BAYSAL Kale-i Tavas (Tabae Antik Kenti) Ören Yeri ve Kavaklıpınar Mevkii Kale-i Tavas Mezarlığı Kazıları 2017	71
Mustafa BÜYÜKKOLANCI, Gülgün YILMAZ, Fuat YILMAZ, Sinan MİMAROĞLU Ayasuluk Tepesi ve Aziz Yuhanna Kilisesi 2017 Kazı ve Onarım Çalışmaları	85
Nicholas CAHILL Sardis, 2017	97
Numan TUNA, Nadire ATICI, İlham SAKARYA Burgaz (Palaia Knidos) 2017 Yılı Çalışmaları	117
Nuran ŞAHİN, Onur ZUNAL, Gülşah GÜNATA Klaros 2017	137
Nurettin ARSLAN, Caner BAKAN, Beate BÖHLENDORF-ARSLAN Eva-Maria MOHR, Klaus RHEIDT 2017 Yılı Assos Kazı Çalışmaları.....	155
Yılmaz AKKAN, Nurettin ÖZTÜRK, Mehmet KARAOSMANOĞLU 2017 Yılı Tralleis Antik Kenti Kazı ve Restorasyon Çalışmaları.....	173

Osman DOĞANAY, Bülent İŞLER, Hatice KÖRSULU Nesrin AYDOĞAN İŞLER Tyana Kazısı 2017 Yılı Çalışmaları	185
Ömer ÖZYİĞİT 2017 Yılı Phokaia Kazı Çalışmaları.....	207
Önder İPEK, Emine SÖKMEN Örükaya Arkeolojik Kazı ve Araştırma Projesi 2017 Yılı Çalışmaları.....	225
Roland R.R. SMITH Aphrodisias 2017	239
Remzi YAĞCI, Davut YİĞİTPAŞA Soloi Pompeiopolis Kazıları 2017	265
Rafet ÇAVUŞOĞLU, Hanifi BİBER, Sinan KILIÇ Hakan YILMAZ Van Çavuştepe Kalesi ve Urartu Nekropolü 2017 Yılı Çalışmaları	275
Armağan ERKANAL, Rıza TUNCEL, Gizem ALPARSLAN 2017 Yılı Panaztepe Kazısı Sonuçları	297
Rüstem ASLAN Troya Örenyeri 2017 Yılı Kazı Çalışmaları.....	313
Scott BRANTING, Sevil BALTALI TIRPAN, Joseph LEHNER, Dominique LANGIS-BARSETTI, Tuna KALAYCI, Yasemin ÖZARSLAN, Nilüfer YÖNEY, Burak ASİLİSKENDER, Sarah R. GRAFF, Lucas PROCTOR, Paige PAULSEN Kerkenes 2017	333
Sema ATİK KORKMAZ Letoon 2017	351
Sema DOĞAN, Ebru Fatma FINDIK, Vera BULGURLU Demre/Myra Aziz Nikolaos Kilisesi Kazı, Koruma ve Onarım Çalışmaları-2017	365
Serdar AYBEK, Onur GÜLBAY, Burak ARSLAN, Yılmaz BALIM 2017 Yılı Metropolis Arkeolojik Araştırmaları	381

K. Serdar GİRGİNER, Özlem OYMAN-GİRGİNER, M. Furkan TUFAN, M. Cem FIRAT, Ayça GERÇEK, Orkun H. KAYCI, Hakan GERÇEK, Erkan DÜNDAR 2017 Yılı Tatarlı Höyük Kazısı Sonuçları	397
Sevinç GÜNEL Çine-Tepecik Höyüğü 2017 Yılı Kazıları	415
Şahin YILDIRIM Satala 2017 Yılı Kazı ve Araştırma Çalışmaları	429
Şahin YILDIRIM, Edward DANDROW, Lana WILLIAMS, Ali BORA, Peter SINELLI Tios-Tieion 2017 Yılı Kazı Çalışmaları.....	437
Şevket DÖNMEZ, Aslıhan YURTSEVER BEYAZIT, Salih KAYMAKÇI, Burçin ADISÖNMEZ, Fidane ABAZOĞLU Oluz Höyük Onbirinci Dönem (2017) Çalışmaları	449
Şükrü ÖZÜDOĞRU Kibyra 2017 Yılı Çalışmaları.....	463
Taner KORKUT, Çilem UYGUN, Bilsen ÖZDEMİR Tlos 2017 Kazı Etkinlikleri	471
Timothy P. HARRISON, Elif DENEL, Stephen BATIUK Tayinat Höyük Kazıları, 2017.....	483
Timur DEMİR, Makbule EKİCİ Yenice Höyük 2016-2017 Yılı Çalışmaları	503
Tunç SİPAHİ Eskiyapar Höyük 2017 Yılı Kazısı	521
Turgut Hacı ZEYREK, Ali Nadir ZEYREK Kastabala Kazı Çalışmaları 2017.....	537
Umut ALAGÖZ Kırıkkale Delice İlçesi Elmalı Köyü Mozaik Kazı Alanı	547
Ünsal YALÇIN, Önder İPEK, Gönül YALÇIN, Hamza EKMEN Derekutuğun 2017 Kazı Çalışmaları	557

Vecihi ÖZKAYA, Feridun S. ŞAHİN Körtik Tepe 2017 Kazısı	575
Vedat KELEŞ, Hasan Ertuğ ERGÜNER, Hasan KASAPOĞLU, Ersin ÇELİKBAŞ, Kasım OYARÇİN, Hazar KABA, Alper YILMAZ, Büşra Elif KASAPOĞLU, Michael Deniz YILMAZ, İsmail AKKAŞ, Enver AKIN Parion 2017 Sezonu Kazı, Restorasyon ve Konservasyon Çalışmaları	595
B. Yelda OLCAY UÇKAN, Gökçen Kurtuluş ÖZTAŞKIN, Öğül Emre ÖNCÜ, Seçkin EVCİM, Muradiye ÖZTAŞKIN Olympos Kazısı 2017 Yılı Çalışmaları.....	617
Yusuf ALBAYRAK Şanlıurfa Kale Eteği Nekropolü 2015–2017 Yılları Kazı ve Temizlik Çalışmaları	639
Yusuf ALBAYRAK Soğmatar Nekropolü 2017 Yılı Kazı ve Temizlik Çalışmaları.....	651
Ersin DOĞER, Yusuf SEZGİN, Mesut EROĞLU Baykal BAŞDEMİR Aigai 2016–2017 Yılları Çalışmaları.....	669
S. Yücel ŞENYURT, Atakan AKÇAY, A. Emirhan BULUT, Umut ZOROĞLU, Leyla YORULMAZ, S. Okan AKGÖNÜL Kurul Kalesi 2017 Yılı Kazı Çalışmaları	691
Zeliha DEMİREL GÖKALP, A. Ceren EREL, Nikos TSIVIKIS, Hasan YILMAZYAŞAR Amorium Kazıları 2017.....	713

TAYINAT HÖYÜK KAZILARI, 2017

Timothy P. HARRISON*

Elif DENEL

Stephen BATIUK

GİRİŞ

Tayinat Arkeoloji Projesi (TAP), 2017 yılında, Tayinat Höyüğü'ndeki onüçüncü kazı sezonunu 15 Haziran ile 13 Ağustos 2017 tarihleri arasında tamamlamıştır. Arazi çalışmalarını, 4 Eylül ve 6 Kasım 2017 tarihleri arasında yapılan iki aylık bir laboratuvar, analiz ve araştırma çalışmaları izlemiş ve bu süreç içerisinde 2017 sezonuna ilişkin rapor ve konferans sunumları hazırlanmıştır.

Araştırmanın 2017 kıdemli ekibi, Prof. Dr. Timothy Harrison (Proje Direktörü), Dr. Elif Denel (Asistan Direktör ve Alan 7 Sorumlusu), Dr. Stephen Batiuk (Kıdemli Saha Arkeoloğu), Dr. Lynn Welton (Alan 1 Sorumlusu), Dr. Mark Weeden (Epigraf), Doğa Karakaya (Paleobotani Uzmanı), Julie Unruh (Konservatör), Stanley Klassen (Laboratuvar Yöneticisi) ve Dr. Fiona Haughey (Buluntu Ressamı ve Arşivci) olmuştur. Projede ayrıca üç kıdemli arkeolog (Matthew Harpster, Lawrence Jackson Hughes ve James Osborne), ve iki arkeoloji öğrencisi (Gizem Köylü ve Rana Zaher) yer almıştır. Sayın Ali Çelikay ise Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü adına temsilci olarak kazılara katılmıştır.

2017 sezonu Tayinat Höyüğü arazi çalışmasının hedefleri: (1) Evre 2 üzerinde yapılan çalışmaların (2011-2016) ortaya çıkardığı stratigrafiye yönelik

* Timothy P. HARRISON, Department of Near & Middle Eastern Civilizations, University of Toronto, 4 Bancroft Avenue, Toronto, ON, M5S 1C1, CANADA. Tel.: (416) 978-6600, Fax: (416) 978-3305, email: tim.harrison@utoronto.ca.

önemli soruları cevaplamak ve Evre 3 üzerinde yapılması planlanan araştırmalara (2017-2021) hazırlık amacıyla Alan 1 ve 7'de (Resim: 1) kazı çalışmaları yapmak; (2) arkeolojik park projesi kapsamında, Geç Hitit saraylarının bulunduğu alanda, özellikle de Alan 1'deki Tapınak II ve Alan 2'deki Tapınak XVI yapılarına ait anıtsal kerpiç mimarinin konservasyon çalışmalarına "yumuşak kaplama" ("soft capping") yöntemi uygulanarak devam etmek; (3) Alan 1, 5 ve 7'den daha önceki sezonlarda çıkartılmış olan eserlerin analizlerinin yapılmasına devam etmek; ve (4) Tayinat arkeolojik park çalışmalarına devam etmektir.

ALAN 1 KAZI ÇALIŞMALARI

L. WELTON

Alan 1'de yapılan 2017 kazı sezonu çalışmaları, daha önceki kazı sezonlarında ortaya çıkan stratigrafiye bağlı soruları cevaplamak amacıyla G4.55 açmasında odaklanmıştır. G4.54/55 ve G4.64/65 açmalarında ise daha küçük ölçekli çalışmalar yapılmış ve bu çalışmaların asıl amacı, açma duvarlarının sabitlenmesi olmuştur.

G4.55 Açması

L. WELTON

S. KLASSEN

G. KÖYLÜ

2017 sezonunun ana amaçları alan evresi 8b'ye ait büyük yapıyla bağlantılı tabakalaşma ve inşa evrelerine dair cevaplanmamış soruları ortaya çıkarmak ve 2015 kazı sezonunda G4.55 açmasındaki Oda 1'in taban seviyesinde yapılan temizlik sonucunda ortaya çıkan ve raporda alan evresi 10 olarak tanımlanan mimariyi ortaya çıkartmak için alan evresi 8b'yi tamamen kaldırmak olmuştur.

Alan Evresi 8b: Geç Mimari Evre

Açmanın ortasından geçerek güneyden kuzeye doğru uzanan duvar 210 ve 262'nin (Resim: 2) kaldırılması G4.55 açmasında 2017 sezonunda yapılan

ana çalışmalardan birisini oluşturmuştur. Bu duvarların Oda 1 ve 2 arasındaki kapı girişinde bulunan kesitleri temizlenerek kerpiç dolgu ile doldurulmuş dar bir alan sayesinde birbirinden ayrılan iki farklı duvarın varlığı ortaya çıkartılmıştır. Duvar 210'un kısmen yıkılmış olduğu, duvar 262'nin ise bütün olarak korunageldiği anlaşılmıştır.

2017 sezonunun ana çalışma alanlarından bir diğeri G4.55 açmasının güney kısmında yer alan ve Oda 1'in batı duvarının (Duvar 213/266) ve bu duvarın batı tarafında kalan ve odanın içini kapsayan dolgunun korunduğu alan olmuştur. Daha önceki sezonlarda ortaya çıkartılmış olan ve doğu-batı yönünde uzanan duvar 214'ün kuzeyinde, açmanın en kuzey köşesinde yer alan dolgu, Oda 3 olarak tanımlanmıştır.

Oda 3'ün duvarlarını kesen kesit belirtileri, duvar 266 ve duvar 214 arasında bir kapı girişinin varlığını göstermiştir. Oda 3'ün içinde bulunan dolgu, Locus 319, 320 ve 321 olarak kaldırılmıştır.

Oda 3 ile bağlantısı anlaşılan dolgu toprağının kazılmasından sonra duvar 214 kaldırılmıştır. Bunun sonucu olarak, doğu-batı yönünde uzanan ve duvar 214'ün tam güneyinde (Resim: 2), ona paralel uzanan ikinci bir duvarın varlığı ortaya çıkmıştır. Duvar 325 olarak kayda geçen ve tamamen kaldırılan bu duvar, ikili duvar mimarisinin bir örneğini teşkil etmektedir. Bunlara ek olarak, bu alandaki diğer duvarlarda da görüldüğü gibi, duvar 213'ün ikili duvar mimarisinin bir örneği olduğu ve hemen yanından, birbirine tamamen paralel uzanan iki ayrı duvarın varlığı anlaşılmıştır. Yeni ortaya çıkartılan ve paralel yapıların en batı ucunda bulunan ikinci bir duvar, duvar 327 olarak adlandırılmıştır. Oda 4 olarak tanımlanan alanın kuzeydoğu kısmını oluşturan ve duvar 325 ile duvar 327 arasında uzanan alanda kalan son dolgu da kaldırılmış olup, Oda 4'ün içindeki dolgu toprağı Locus 326 328 ve 329 olarak kazılmıştır. Bu dolgu toprağının kaldırılmasından sonra, Oda 4'ün kuzeydoğu kısmını saran ve duvar 325 ile 327 boyunca uzanan bank şeklinde bir yapı ortaya çıkartılmıştır (Resim: 3). Bankın her iki kısmının açma kesitinin içine doğru devam ettiği görülmüştür. Bu nedenle bankın odanın içinde tam olarak nereye kadar devam ettiği anlaşılamamıştır. Bank, Yapı (Installation) Locus 331 olarak kayıt altına alınmıştır.

2017 kazı sezonunda alan evresi 8b ile ilişkilendirilen mimari evreler ve inşaa teknikleri hakkında birçok temel bilgiye erişilmiştir. G4.55 açmasında

duvarların ikili duvar tekniği kullanılarak inşa edildiği daha önce de görülmüştü. Bu alanlar, Oda 1 ve 2 arasındaki duvar 201 ve 262'nin birbirine paralel uzandığı alanı da kapsamaktaydı. Açmanın güney kısmında bulunan ve doğu-batı yönünde uzanan duvar 211, 365, 212 ve 213'ün de bu paralel duvar tekniği ile inşa edildiği tahmin edilmekteydi; ancak şimdi bu tahmin kesinlik kazanmış oldu. Bu konuyla bağlantılı olarak, G4.55 açmasının güneyinde bulunan duvarların 2018 kazı sezonunda kaldırılması ile daha kesin bir bilgiye ulaşılmaması planlanmaktadır. Sonuç olarak, 2017 kazı sezonu ikili duvar tekniğinin bina kompleksinin tamamında yaygın olarak kullanılan bir teknik olduğunu ortaya koymuştur. Bu tekniğin benzer örnekleri araştırılarak daha geniş bir kapsamda incelenmesi planlanmaktadır.

FP10: Erken Mimari Evre

Alan evresi 8b'ye ait yapıların altında kalan mimari ögelere ait duvar çizgilerinin tam olarak görülebilmesi ve bu duvarların bağlı olduğu yapının ya da yapıların niteliğini anlamak henüz tam olarak mümkün değildir. Fakat şimdilik burada iki ayrı binanın varlığı tahmin edilmektedir. Bunlardan birincisinin G4.55 açmasının merkezini ve batısını kapsayan, beyaz kerpiç kullanılarak inşa edilmiş büyük bir yapı olduğu, diğerinin ise, G4.55 açmasının doğu kısmını kapsayan ve hemen doğuda bulunan G4.56 açmasına doğru uzayan kırmızı kerpiçten inşa edilmiş bir yapı olduğu düşünölmektedir (Resim: 2). Bu yapılar, inşalarında kullanılan kerpicingin rengine bağlı olarak, "beyaz bina" ve "kırmızı bina" olarak adlandırılmıştır.

Kırmızı Binaya ait kuzey-güney (duvar 312) ve doğu-batı (duvar 316) yönünde uzanan iki ayrı duvar G4.55 açmasının içinde oldukça net bir şekilde görölebilmektedir (Resim: 4). Bu iki duvar da kırmızı kerpiç kullanılarak inşa edilmiş olup, kerpiçlerin çok ağır şekilde yanmış olmalarından dolayı kolayca ufalanır halde olduğu görölmüştür. Çok net bir şekilde ortaya çıkan iki ayrı çizgi, duvara ait iki ayrı yüzüne işaret etmektedir. Bunlardan birincisinin büyük oranda sıvanmış gerçek duvar yüzü olduğu, diğerinin ise daha yumuşak, çabuk ufalanan kırmızı bir malzemeden oluştđu anlaşılmıştır. Bunun büyük olasılıkla duvarın yıkım evresini temsil ettiği düşünölmektedir. İkinci yüz, sıva ile kaplı asıl duvar yüzünden yaklaşık 25-30 cm. mesafede bulunmakta-

dır. Şimdiye kadar beyaz bina ile ilişkilendirilebilecek hiçbir sıva kalıntısına rastlanmadığından, bu özelliğin sadece kırmızı binaya özgü olduğu düşünülmektedir. Bu durumda yukarıda bahsedilen iki duvarın kuzey doğusunda ve büyük olasılıkla güney batısında olduğu düşünülen iki odanın kırmızı binaya ait olduğu sonucuna varılmıştır.

Beyaz Bina kırmızı binanın batısında yer almaktadır. Ayrıca beyaz binaya ait olan mimarinin büyük bir kısmı 2015 sezonunda ortaya çıkartılmış olduğundan 2017 sezonu çalışmaları küçük çapta ek bilgi ile sınırlı kalmıştır.

G4.56 Açması

L. WELTON

S. HUGHES

G4.56 açmasında keşif amaçlı araştırmalar yapılmıştır (Resim: 1). Bu çalışmalar açma duvarlarının temizlenmesi ile sınırlı kalmıştır. Tapınak II (Locus 3) girişinde orijinal yerinde korunagelmış birkaç basamağı destekleyen toprak sütunun kaldırılması, yapılan en geniş çaplı çalışma olmuştur. Bu basamaklar 2004 yılında ortaya çıkartılmış olup, onları destekleyen toprak sütunla birlikte, 2004 yılından bu yana buldukları yerde korunmuşlardı. Fakat toprak sütun zaman içinde sağlamlığını kaybetmiş ve bu nedenle de kuzey açma duvarlarının sabitlenmesi için bir kısmının kaldırılması gerekmiştir.

Oda A'nın taban yüzeyinde (açmanın en batı kısmında) küçük bir sondaj çukuru açılmıştır. Bu sondaj çalışmasının sonucu olarak duvar G4.55: 316'nın Oda A'nın ortasında ve büyük olasılıkla duvar G4.56: 375'in altından geçerek doğuya doğru devam ettiği görülmüştür. Bu doğu-batı ekseninde uzanan duvar, duvar 351 (=G4.55: 316) olarak kaydedilmiştir (Resim: 5). Ayrıca duvar 351'den güneye doğru kuzey-güney doğrultusunda uzanan başka bir duvar daha ortaya çıkartılmış ve duvar 352 olarak kaydedilmiştir. Bu duvarın G4.55 açmasındaki kırmızı bina ile bağlantılı olduğu düşünülen iki odanın doğu ucu olduğu düşünülmektedir. Fakat, yine bu duvarın güney kısmının duvar 302'nin kuzey yüzüne kadar devam etmemesi bu odanın doğu tarafında bir kapı girişinin olduğuna işaret etmektedir. Bu alanda bulunan duvarların G4.55 açmasındakiler kadar kırmızı olmamaları ve batıdaki duvarlara göre daha az yanmış olmaları, kırmızı binayı tahrip eden yangının bu alan ile sınır-

lı olduğunu işaret etmektedir. Bu duvar uzantılarının kırmızı binanın G4.56 açmasına doğru devam ettiği belirlenmiştir.

G4.54/55 ve G4.64/65 Açmaları – Açma Duvarı Çalışmaları

2017 sezonunun Alan 1'deki son çalışması çökme tehlikesi olan ve G4.55 ve G4.65 açmalarının batısında kalan açma duvarlarının sabitlenmesi olmuştur. Bu açma duvarlarının temizlenmesi ve sabitlenmesi çalışmalarına ait belgeleme G4.54 ve G4.64 açmalarının raporlarında bulunabilir.

ALAN 7 KAZI ÇALIŞMALARI

E. DENEL

2017 kazı sezonunun Alan 7'deki öncelikli amaçları, özellikle bundan önceki kazı sezonlarında ortaya çıkartılan heykellere ait stratigrafi ile bu alanda var olduğu düşünülen iç kale girişi arasındaki ilişkinin araştırılması ve bu heykellerin arkeolojik kontekstlerinin anlaşılması çalışmalarına devam etmek olmuştur (Resim: 1). Araştırmalar, öncelikli olarak Alan 7'nin kuzeyine, aslan heykeli, Suppiluliuma heykeli ve kanatlı boğa ve sfenks sütun kaidesinin bulunduğu alana odaklanmıştır. Kazılar ise, Tapınak XVI'nın hemen güneyinde, G4.47/57 ve G4.48/58 açmaları olmak üzere iki ayrı alanda gerçekleştirilmiştir (Resim: 6-7).

G4.47 ve G4.57 Açmaları

T. HARRISON

R. ZAHER

G4.57 açmasındaki kazılar (Resim: 7-8), alanın batısında bulunan Alan 1'de, son yıllardaki yoğun kış yağmurları nedeniyle çökmeye başlayan G4.56 açmasının doğu açma duvarının sağlamlaştırılma çalışmalarıyla başlamıştır. Alanda yapılan kazı çalışmaları sırasında Chicago Üniversitesi tarafından 1930'larda gerçekleştirilen Suriye-Hitit araştırma kazıları sırasında kuzey-güney yönünde kazılan geniş ve derin bir açmanın bu alanın batısını kestiği anlaşılmıştır. Kazılar, bu alanın eski kazıların dolgusu nedeniyle dayanıksızlaştığını göstermiştir. Aynı zamanda, G4.57 açması Alan 1 ve 7 arasındaki

stratigrafik bağlantının ortaya çıkartılması için önemli bir fırsat sunmuştur. Bunun yanı sıra, G4.57 açması Alan 1’de korunagelmiş Demir Çağı I’e tarihlenen tabakalar ile Alan 7’de bulunan Demir Çağı II kalıntılarının arasındaki önemli stratigrafik bağlantılara yönelik soruların cevaplanmasına da yardımcı olması açısından oldukça önemlidir.

Kazılar, açmanın kuzey kısmında kuzey ve doğu açma duvarlarına bakan 10 m. (doğu-batı)x5 m.lik (kuzey-güney) bir dilimi kapsayan alana odaklanmıştır. Açmanın batı kısmının yapısal olarak sağlam olmamasından dolayı, batı duvarına doğru olan alan çalışma alanı dışında bırakılmıştır. Kazı sezonunun sonuna doğru, açmanın kuzeydoğu köşesinden G4.47 açmasına doğru küçük bir sondaj çukuru açılmıştır (Resim: 9). Genel olarak 2017 kazıları, 1930 kazılarından bu yana alanda buldozer ile yapılan düzleme çalışmalarının bir sonucu olan ve yaklaşık 50 cm derinliğe sahip yakın dönem “yüzey toprağı” ile Demir Çağı II/III iç kale kapısının batı kısmına ait olduğu anlaşılan, oldukça hasar görmüş kalıntıları ortaya çıkartmıştır.

Modern tahribata maruz kalmış bu alanda yapılan kazılar anıtsal bir kadın heykeline ait baş ve üst gövde parçalarını ortaya çıkartmıştır. Heykel, ufak ve büyük, hatta ufalanmış bazalt parçalarından oluşan kalın bir tabakanın üzerinde batıya doğru yüzü yere bakacak şekilde bulunmuştur (Resim: 10). Kadın heykeline ait baş ve üst gövde parçalarının büyük oranda korunmuş olmalarına rağmen, heykelin yüzünün ve göğüs kısmının bilinçli olarak ve hatta muhtemelen törensel şekilde Antik Dönemde parçalanmış olduğu görülmüştür (Resim: 11-12). Korunagelmiş heykel bazalttan yapılmış olup, 1.1 m. uzunluğa ve 7 m. genişliğe sahiptir. Bu ölçülere göre, kadın heykelinin bütün halinin üç metreden fazla bir yüksekliğe sahip olduğu tahmin edilmektedir. Heykelin alt gövdesi bulunamamıştır. Kadın heykelinin başını, omuzlarını ve sırtını kaplayan örtünün altından çıkan kıvrıkcık saç sıraları heykelin göze çarpan özelliklerinden birini oluşturmaktadır. Heykelin üzerinde yattığı ufalanmış bazalt parçalarının arasında heykelin bir göz çukuru, burnuna ve yüzüne ait parçalar ile birlikte, bu bölgedeki kapı kompleksinin başka kısımlarında bulunan ve aralarında 2012’de kazılan Geç-Hitit Kralı Suppiluliuma’nın (M.Ö. erken 9. yüzyıl) kafasının da bulunduğu diğer anıtsal heykellere ait olabilecek başka heykel parçaları da bulunmuştur. Ayrıca 2015 kazılarında bulunan bir el parçasının da bu heykele ait olabileceği düşünül-

mektedir. Bu durum anıtsal heykellere yönelik detaylı bir gömme çalışmasının varlığına işaret etmektedir.

Kadın heykelinin, başka bir deyişle “Tayinat Kadını”nın kime ait olduğu henüz bilinmemekle birlikte, antik Anadolu tanrılarının kutsal anası olan Kubaba’ya ait olması olasılığı da göz ardı edilemez. Fakat, heykelde bulunan bazı stil özellikleri bir insan figürünü temsil ettiğini işaretlemektedir. Bu nedenle heykelin Suppiluliuma’nın karısını, ya da daha da ilginç bir olasılıkla, antik Tayinat hanedanlığının kurucu olan Taita’nın karısı (ya da annesi) olarak bilinen Kupapiyas’ı temsil etmesi olasılığı öne çıkmaktadır. Suriye’de bulunan Hama’da yarım asırdan daha uzun süre önce ortaya çıkartılan iki hiyeroglif Luvice yazıt, 100 yıldan uzun yaşayan, önemli bir kadından bahsetmektedir. Söylenenlere bakılırsa, bu önemli kadın, M.Ö. 1. binin başlarında, toplumda öne çıkan anaerki bir figürü temsil etmektedir. Üünün bu kadar bilinmesine rağmen bu iki stel Kuapiyas’ın anısına ait günümüze ulaşan tek tarihi kanıtlardır.

Kadın heykelin hemen güney\güneybatısında yapılan kazılar, oldukça hasar görmüş, üç adet kireçtaşından kabaca yontulmuş bloklardan ya da ortastatlardan oluşan merdivene benzer bir yapı kalıntısı ortaya çıkartmıştır (Resim: 9). Bu yapı kalıntısı yaklaşık olarak 2,4 m. uzunluğunda olup kuzeybatı - güneydoğu doğrultusunda uzanmaktadır. Metrelerce uzakta olsa da bu duvar çizgisi G4.58 açmasının doğusunda bulunan kuzey “köşe taşı” ile tamamen aynı hizada uzanmaktadır (Resim: 7). Taş blokların üzerlerindeki kazıma izlerine bağlı olarak, bu bölgede yakın zamanda buldozer ile yapılan kazı ve düzleme çalışmalarından dolayı buldozer dişlerinden kaynaklanarak oldukça hasara uğradıkları görülmüştür. Tamamen seramikle kaplanmış bir tabanın bu yapının kuzey yüzüne kadar uzandığı ve ayrıca çakıl taşı ve beyaz sıva kaplı bir başka tabanın, ya da çöküntünün (?), bu yapının güneyine doğru uzandığı, ama seramik tabanın aksine, yapıya ulaşmadan bittiği görülmüştür. Kadın heykelinin bulunduğu çukur, seramik kaplı tabanı kesmektedir. G4.57 açmasındaki kazılar, (bazılarının Tayinat Yazıtı 2 stelinin parçalarını andırdığı) bazalttan Luvice hiyeroglif yazıt parçaları da ortaya çıkartmıştır. Bu Luvice yazıt yığını, beyaz sıvayla kaplı çöküntünün hemen doğusunda bulunmuştur.

Kalıntılar bulunmuş olsa da G4.57 açmasında yakın zamanda gerçekleştiği anlaşılan buldozer aktivitelerinin yarattığı tahribat bu alandaki yapısal planın ve stratigrafik bağlantıların anlaşılmasını oldukça zorlaştırmıştır. Yine de genel olarak bakılırsa bu kalıntılar, G4.58 ve G4.59 açmalarında bulunan Demir Çağı II/III iç kale kapı kompleksinin, son evresini olan Demir Çağı III'e ait olmalıdır, yani yapının batı uzantısını oluşturdukları düşünülmektedir. Kazının heykelinin gömüldüğü dönem de tahminen yapının bu evresine ya da bir sonraki evresine tarihlenmelidir.

Kazının son günlerinde G4.57 açmasının doğu duvarı boyunca bir sondaj çalışması yapılmıştır. Seramik buluntulara dayanarak, Geç Demir Çağı I/Erken Demir Çağı II'ye tarihlenen kapı kompleksinin hemen altındaki evreye tarihlenen bu alanda bulunan kerpiç duvarların ortaya çıkartılma çalışmalarına başlanmıştır.

G4.48 ve G4.58 Açmaları

E. DENEL

M. HARPSTER

G4.48 ve G4.49 açmalarında yapılan 2017 kazı sezonu çalışmaları, her iki açmanın güney kısmına, yani Alan 7'nin kuzey ucunu oluşturan ve Alan 2'deki Tapınak XVI'nın hemen güneyinde kalan alana odaklanmıştır (Resim: 1 ve 7). Bu kazı çalışmalarının amacı, Alan 7'de daha önceki sezonlarda ortaya çıkartılan heykellerin buluntu kontekstler ile mimari kalıntılar arasındaki stratigrafik ilişkiyi ortaya çıkarmak olmuştur.

G4.48 açmasındaki kazılar, alanın güney ucunda açılan ve birbirini izleyen iki sondaj çalışmasından oluşmuştur. Sondaj çukurlarından biri açma duvarı boyunca, diğeri ise tam onun yanında kuzey tarafında açılmıştır. Kuzeyde açılan sondaj çukuru bilinçli olarak Tapınak XVI'nın güney ucunda bulunan taş döşemeyi kesecek şekilde planlanmıştır. G4.58 açmasındaki mimari kompleks ile Tapınak XVI (bkz. Resim: 7) arasındaki stratigrafik bağlantıyı anlamak amaçlanmıştır. G4.48 açmasındaki kazılar, yatay seramik konsantasyonlarından oluşan ve birbiri ardına gelen tabanlar, fırın ya da ocak kalıntıları, öğütme taşları, büyük kemik parçaları ve yiyecek hazırlığı ile bağlantılı öğeler ile birlikte kil tıkaçlar, ağırşaklar ve spatula gibi domestik aktiviteye

dair ipuçları veren buluntular ortaya çıkartmıştır. Bu alanda bulunan küçük buluntu toplam sayısı 50'yi bulmuştur. Birbiri üstüne oturan bu tabanların, G4.58 açmasının güneyinde bulunan ve olası kapı kompleksi ile kuzeyde, Tapınak XVI ile bağlantılı olan taş döşemenin arasında sandviç gibi, tabakalar halinde uzandığı görülmektedir. Bu alanda ortaya çıkartılan Demir Çağı II/III stratigrafik seviyelerin tamamen ortaya çıkartılması ve alandayı dönemsel yapılanmanın anlaşılması için ilerleyen kazı sezonlarında bu alanda çalışmalara devam edilmesi planlanmaktadır.

G4.49 açmasındaki kazılar, G4.48 açmasında açılan sondaj çukurunun doğuya doğru genişletmesini sağlamış ve açmanın güney kısmında 2,5 m. (doğu-batı) x 4,8 m. (güney-kuzey) ölçülerinde bir alanın açılması ile sonuçlanmıştır. Bu alanın zamanımızda yapılan buldozer çalışmaları sırasında çok büyük ölçüde hasar aldığı görülmüştür. Buna rağmen, kazılar birbirini izleyen dört stratigrafik seviyeyi ortaya çıkartmıştır. Bu seviyelerden en erkeni, diğerlerinden bağımsız bir taş döşeme parçası içermektedir. Zamanın kısıtlı olmasından dolayı, bu taş döşeme parçasının daha büyük bir komplekse ait olup olmadığı araştırılamamıştır.

KERPIÇ MİMARİ KONSERVASYONU

S. BATIUK

Tayinat 2017 alan konservasyon programı, önceki sezonlarda yapılan konservasyon çalışmalarından sonra oluşan doğal tahribatın tamiri ve açma duvarı sabitleme çalışmalarına odaklanmıştır. Bu çalışmalar ayrıca, küçük çaplı çökmelerin meydana geldiği Tapınak XVI'nın kuzey dış yüzünü ve Tapınak II'nin doğu yüzünü kapsamaktadır. Tapınak XVI'yı çevreleyen kuzey, batı ve doğu açma duvarları da bakımdan geçmiştir. Bunlara ek olarak, Tapınak II'nin kuzey yüzü kış yağmurları nedeniyle hasar gördüğünden yeniden sıvanmıştır.

2017 sezonunun en büyük konservasyon çalışması Alan 1'deki derin sondajın açma duvarlarının sabitlenmesi olmuştur (Resim: 1 ve 6). Alan 1'in batı duvarı (G4.55 ve G4.56 açmaları) bir önceki kazı sezonunun sonunda jeotekstil ile kaplanmış olmasına rağmen, çok ciddi boyutta erozyona maruz kalmış-

tır. Batı duvarının sabitlenmesi çalışmaları kapsamında açma duvarı daha batıya doğru çekilmiş ve burada yaklaşık 1 metre yüksekliğinde, 30 ila 70 cm. arasında değişen genişlikte bir basamak oluşturulmuştur. Açma duvarının alt kısmı düzlenmiştir. Batı açma duvarının bu şekilde kesilmesi, Alan 1'in batı kesitinin tamamının yeniden çiziminin yapılmasını gerektirmiştir. Bu çalışma, batı duvarına ait daha doğru bir kaydın yapılmasını sağlamış ve stratigrafiyle ilişkili bazı soruların cevaplanmasına yardımcı olmuştur. Dikey şekilde uzanan bir sıra kerpiç, erozyona ve kötü hava şartlarına karşı koruyucu bir tabaka oluşturma amacıyla batı duvarının yüzünü kaplayacak şekilde buraya yerleştirilmiştir. Ayrıca, üç sıra kerpiç, yağmur suyunun duvarın yüzünden aşağı akmasını engellemek amacıyla bu korucuyu derinin üzerine yerleştirilmiştir. Suyun Alan 1'e ve Tapınak II'nin kerpiç mimari kalıntılarına ulaşmasına engellemek için bu kerpiç yükseltinin doğu ucuna bir su tahliye kanalı ve borusu yerleştirilmiştir. Son olarak, erozyona ve kötü hava koşullarına karşı ekstra koruma sağlaması amacıyla kesitin yüzü bir tabaka çamur sıva ile sıvanmıştır.

Ziyaretçi Yürüyüş Yolları ve İşaret Levhaları

Kerpiç konservasyon programı ile bağlantılı olarak, yürüyüş yollarında oluşan hasarlar, ayrıca seyir platformu ve işaret levhaları bakımından geçmiştir. Bakım çalışmaları kapsamında, Alan 1 ve 2 arasında yapılan merdivenler yeniden inşa edilmiştir. Aynı şekilde, Tapınak XVI'nın batısında bulunan ve kış yağmurları nedeniyle erozyona maruz kalan destek duvarı da yeniden inşa edilmiştir. 2016 kazı sezonu sonrasında otların büyümesini önlemek amacıyla yürüyüş yolları boyunca yerleştirilen jeotekstilin etkin olduğu görülmüş ve kış boyunca çıkan otların oluşturduğu hasarın oldukça azaldığı saptanmıştır. 2016 sezonunda yürüyüş yollarına yerleştirilen çakıl taşı büyüklüğündeki taşların zamanla tabana yerleştiği ve yürümeye uygun bir yüzey oluşturduğu gözlemlenmiştir.

SONUÇ VE GÖZLEMLER

Tayinat Arkeoloji Projesi tarafından yürütülen 2017 çalışmalarında, Alan 1 ve Alan 7'de Erken Tunç ve Demir Çağı yerleşkelerine ait zengin arkeolojik

kalıntıların ortaya çıkartılmasına ve belgelenmesine devam edilmiştir. “Tayinat Kadını” olarak adlandırılan heykel buluntusu özellikle üst höyükte (ya da iç kalede) bulunan Geç-Hitit seviyelerinin heykel açısından göze çarpan zenginliğini işaret etmektedir. Bu buluntu alandaki çalışmaların devamının ne kadar önemli olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

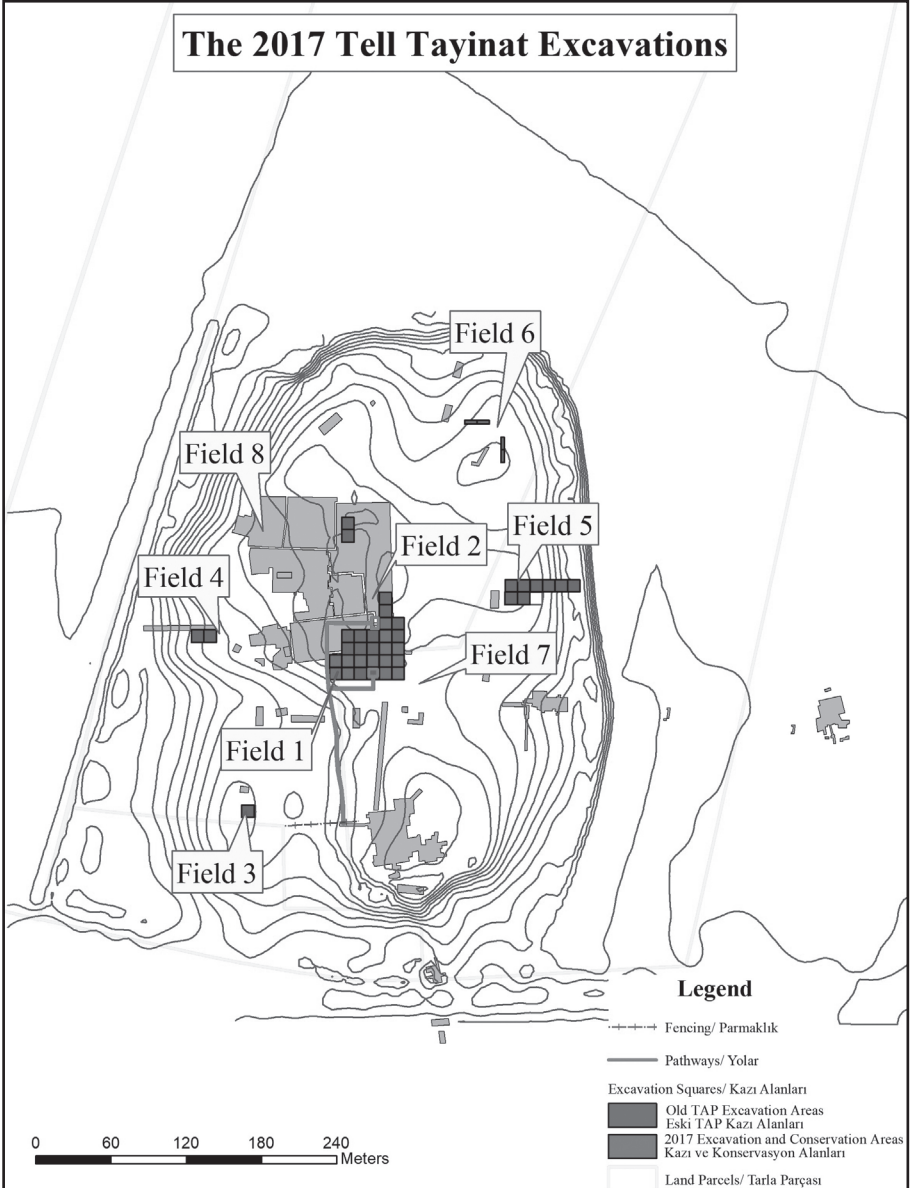
Bu kadın heykelinin bulunması, M.Ö. 1. binin başlarında bu bölgede bulunan Demir Çağı kültürlerinin yaratıcı karakterlerine ve kültürel çok yönlülüklerine yönelik detaylı bilgi sunması kapasitesi ile da oldukça önemlidir. Suriye-Anadolu bölgesinin Demir Çağına tarihlene Geç-Hitit hanedanlık şehirlerinin iç kale kapı girişlerinde anıtsal heykellerin, aslanların, sfenkslerin ve devasa insan heykellerinin bulunması, Tunç Çağı Hitit geleneğinin bir devamını gösterir. Ayrıca bu geçiş alanlarının, yöneten ile yönetilen arasındaki sınırı simgelemesi gibi sembolik bir anlamı vurgulamadığı anlaşılmaktadır. M.Ö. 9. ve 8. yüzyıllarında detaylı bir şekilde işlenmiş mimari kapı girişleri hanedanların, yani yöneten kesimin güç ve otoritesini vurgulayan geçiş törenlerine hizmet ettiği bilinmektedir.

Tayinat Arkeoloji Projesi 2017 sezonunda Tayinat’ın Geç Hitit iç kalesine ait saray ve tapınak alanlarını oluşturan anıtsal kerpiç mimarinin korunmasına yönelik gerçekleştirilen konservasyon çalışmalarına da başarılı bir şekilde devam edilmiştir. 2017 kazı sezonu, özellikle Alan 1’in batı duvarının, ya da kesitinin, korunma ve sağlamlaştırma çalışmalarının başarı ile tamamlandığı sezon olmuştur. Bu çalışma, Tapınak II’nin 2016 yılında konservasyonu yapılan batı kısmına yönelik ileride yapılması planlanan sabitleme çalışmaları için de bir hazırlık niteliğindedir. Adana Koruma Kurulu tarafından 2011’de onaylanan Tayinat Arkeolojik Park Projesi için bir hazırlık olarak yürüyüş yollarının ve seyir platformunun üzerinde yapılan yeni çalışmalar da 2017 sezonunda başarı ile tamamlanmıştır.

Anıtsal kerpiç mimari konservasyon programı, TAP kazıları tarafından ortaya çıkartılan geniş eser grupları üzerinde devam eden analizlerin, hazırlanan raporların ve Tayinat Arkeolojik Park Projesi’ne yönelik ana planın üzerinde yapılan yeni çalışmaların başarılı bir şekilde bitirilmesi ile tamamlanmıştır. Tayinat Arkeolojik Park Projesi, Hatay Büyükşehir Belediyesi’nden devlet görevlilerden ve Hatay Valiliği’nin benzer mercilerinden alınan geniş çaplı danışmanlık ışığında hazırlanmıştır.

TEŞEKKÜR

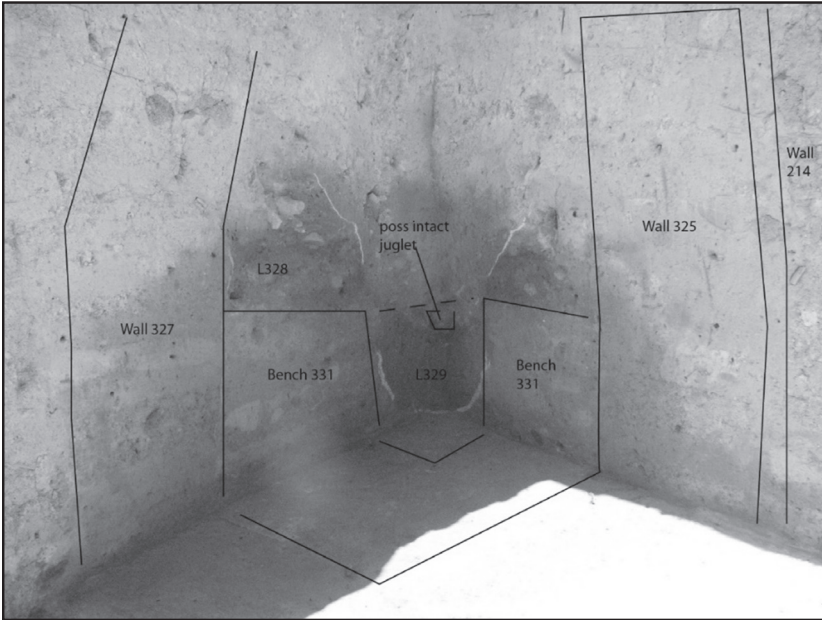
Tayinat Arkeoloji Projesi 2017 sezonu çalışmaları Toronto Üniversitesi ve Kanada Sosyal ve İnsani Bilimler Konseyi tarafından verilen cömert bağışlar tarafından desteklenmiştir. Araştırmaların yürütülmesi için gerekli kazı çalışmalarına verilen izin için Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne teşekkür ederiz. Ayrıca arazi sahiplerine, özellikle de Kuseyri ailesine, arazilerinde gerçekleştirdiğimiz araştırmalarımıza iyi niyetle ev sahipliği yaptıkları için teşekkürlerimizi sunmak isterim. Temsilcimiz olarak, Tayinat Projesi'ni yorulmak bilmeden destekleyen Hatay Arkeoloji Müzesi'nden Sayın Ali Çelikay'a en derin takdir ve teşekkürlerimizi ve ayrıca Hatay Arkeoloji Müzesi'ne bizlerden esirgemedikleri yardımları için teşekkürlerimizi sunmak isterim. Son olarak, bütün proje ekibinin sonsuz çabaları olmadan bu kazı sezonunun başarılı sonuçlarına asla ulaşamayacağını belirtir, göstermiş oldukları çabadan dolayı bütün ekibime teşekkür ederim. Ayrıca Özge Demirci'ye bu raporun çevrilmesindeki yardımlarından dolayı teşekkür ederim.

Resim 1: 2017 sezonunda kazılan alanları gösteren Tayinat kazı alanı planı.

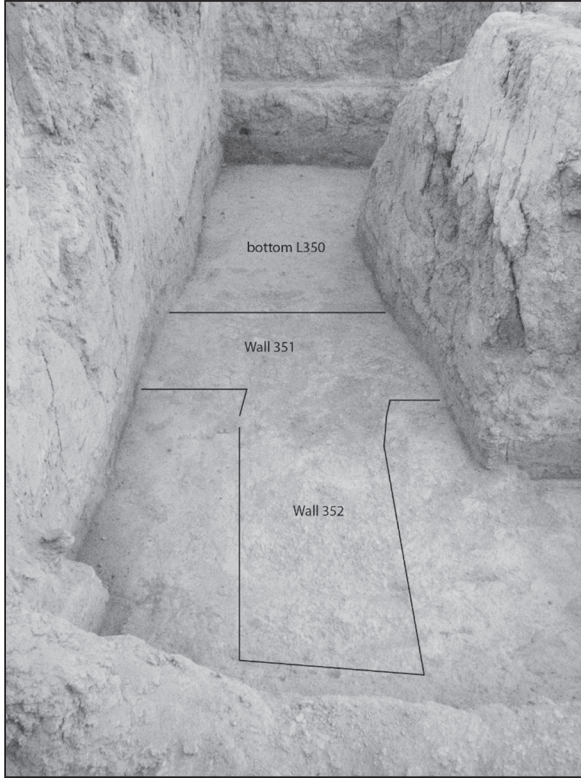
Resim 2: Alan I’de bulunan Erken Tunç IV mimari yapı planı (Alan evresi 8B ve 10; Amik J ve I?).

Resim 3: Oda 4’ün duvarları ve G4.55 açmasında bulunan bankın güneybatıdan görünüşü.

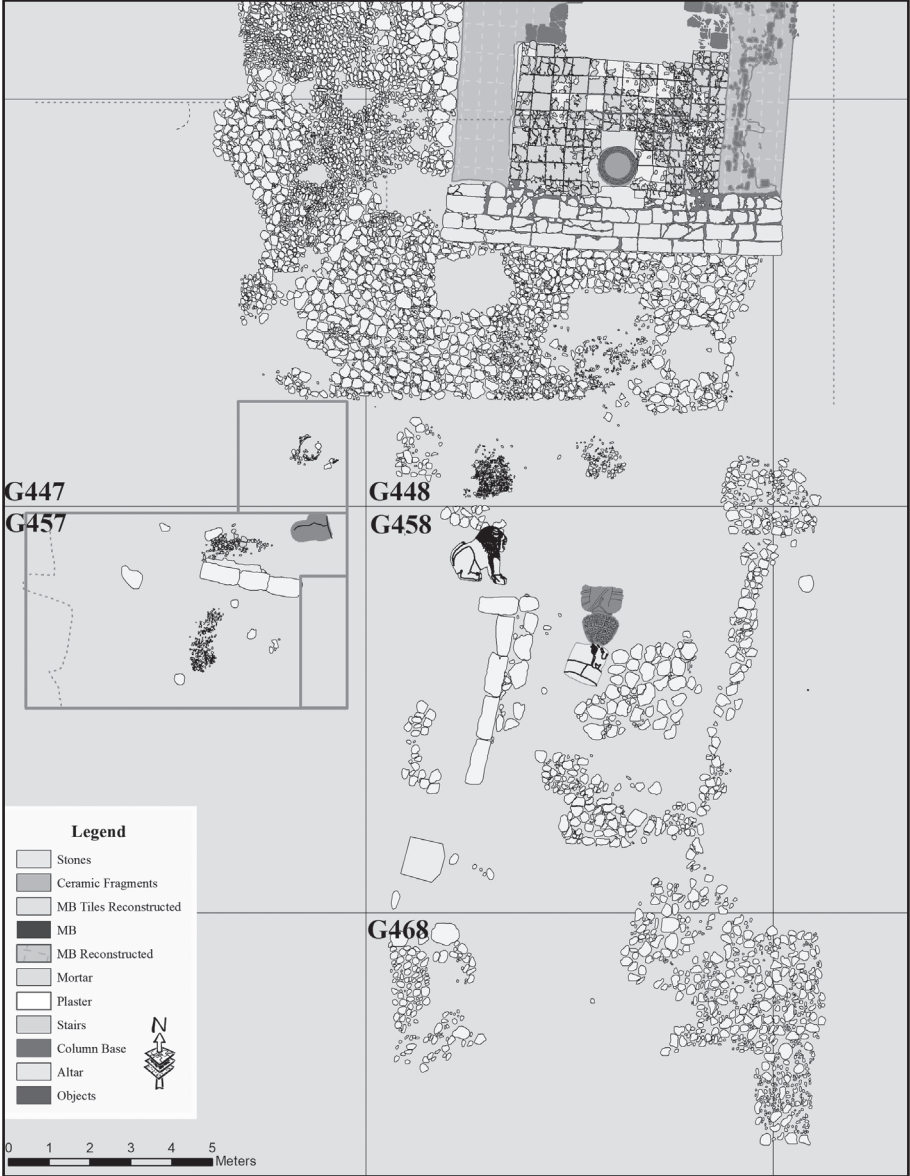
Resim 4: Kırmızı binaya ait olduğu düşünülen mimari yapının batıdan görüntüsü.

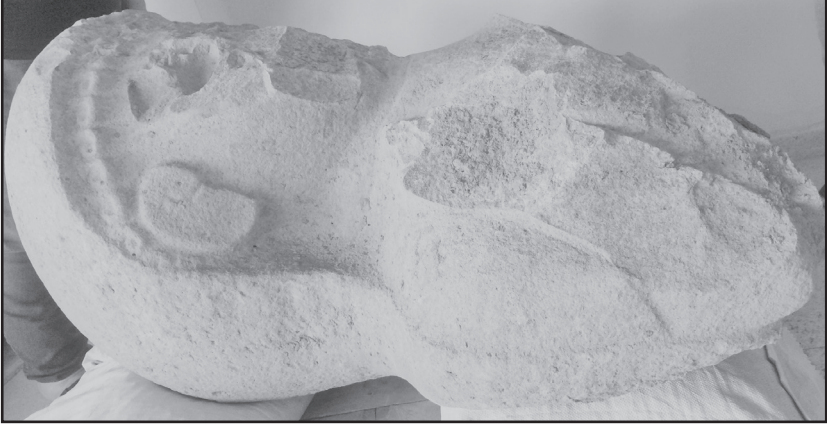
Resim 5: Kırmızı binanın G4.56 açmasına uzanan olası doğu uzantısı (Alan Evresi 10).

Resim 6: Alan 1, 2 ,3 ve 7 kazı alanlarının hava fotoğrafı.

Resim 7: Alan 7'de bulunan ve bulunan heykellerin yerlerinin belirten Demir Çağı II/III yapısının planı.

Resim 11: Kadın heykelinin yandan görüntüsü.

Resim 12: Kadın heykelinin önden görüntüsü.